

ligt, og i den Sag, som er bleven ført, bekræftede Kapitain i 2den Bataillon Ramm, som var Bataillonschef, i Forhøret at det er enestaaende i denne Bataillons Annaler, at en Mand, der havde Maadelig, og Slet i Karakter i det Fag, Mathematik, som er det Vigtigste i Artilleriet, nogenstunde kunde blive antaget som Elev, og da navnlig foretrukket for Andre, som have bedre Karakterer. I den Vedtegnelse som blev medgivet den vedkommende Person, da han skulde indstilles, stod der, efter hvad der er blevet mig meddelt af den Sagfører, som har med Sagen at gøre, at han ikke kunde antages til Officersaspirant af Mangel paa Kundskaber. Ikke bestomindre antog Krigsministeren ham fremfor to Andre, der havde bedre Karakterer. Det var Grunden til, at Sagen blev offentlig omtalt, og saa vil jeg nok spørge det høie Thing og den høitærede Krigsminister, om det ikke i et saadant Tilfælde ligger nært at spørge om, hvad der kan have været Grunden til, at Krigsministeren har foretrukket denne Mand med de flette Karakterer fremfor dem med de gode; mon der ikke skulde være Nogen, der havde en Finger med i Spillet? Det ligger saa nært at antage. Der er blevet sagt Noget om, at der var en Ingenieurkapitain, der var i Familie med ham, og den Omstændighed skulde mulig kunne have haft nogen Indflydelse. Sagens Bestaffenhed tyder paa, at der maa være Noget bag den hele Historie. Naar den høitærede Krigsminister ikke vil udsætte sig for, at den offentlige Mening skal ræsonnere saaledes, saa maa han lade være med at foretrække de daarlige Elementer for de gode, de mindre Kundstabsrige for de faktisk mere Kundstabsrige. Det er dette Tilfælde, som der er blevet ræsonneret over, saa vidt jeg har forstaaet det, og efter hvad der er blevet fremstillet for mig af de Sagførere, som have haft med Sagen at bestille. Det skulde forundre mig, om de Sagførere, som have ført og ledet Sagen, skulde have sagt Usandt om, at Kapitainen vidnede om denne Sag, at det var enestaaende i Bataillonens Annaler, at en Person med de Karakterer kunde blive antagen som Officersaspirant. Senere hen blev han kasseret paa Officersstolen, og det tjener virkelig til Hæder for vore Officerer, at de ikke kunde bruge en saadan Person. — Jeg vil til Slutning sige, at de Herrer kunne tro, at det er underligt for mig og for os Arbejderførere i det Hele taget at høre Sligt. Vi blive jo nemlig hver eneste Dag i Høirepressen, navnlig i det Blad, som har taget Navn efter „Den ny Socialist“, skjældte ud for dumme, uvidende

Personer, og Arbejderne advares imod at følge saadanne uvidende Førere, og saa er det virkelig underligt for os at høre, at de Uvidende blive foretrukne til saadanne Tilidsposter som Officerer. Arbejderne kunne affædige os, hvilken Dag de ville, de have selv valgt os og behøve ikke at have os en eneste Dag længere, end de selv ville; men Soldaterne kunne ikke muske, men maa følge deres Officerer blindt hen, og det er derfor ikke underligt, at Pressen paataler, at de Dumme blive foretrukne for de Kluge.

Marineministeren (Ravn): Da jeg var Krigsminister den Gang, da den Sag beordredes anlagt, som det ærede Medlem omtalte, saa vil jeg bemærke, at jeg naturligvis paa det Bestemteste protesterer mod, at Sagen har forholdt sig saaledes, som det nu blev sagt. Det ærede Medlem maa kunne indse, at naar Sagen virkelig kunde tage sig saaledes ud, som han siger, saa havde jeg i Virkeligheden al god Grund til at paatale Sagen, og jeg synes, at naar en saadan Bestyldning er kommen frem, saa maa Alle være vel tjente med, at jeg gav Anledning til, at denne Sag kunde blive fuldstændig undersøgt og Offentligheden bekendt. Det kunde ikke være nogen Anden, lige saa lidt som mig, ligegyldigt, at Folk troede noget Saadant om Krigsministeren, at han bevidst skulde have foretrukket En, som var mindre dygtig, fremfor Andre. Jeg kan forsikre, jeg har ikke Anelse om, at det er sket. Jeg har ikke Kjendskab til nogen af de tre Mennesker. Jeg undersøgte blot Sagen saaledes, som den blev mig forelagt, og derefter tog jeg min Beslutning uden som sagt at ville foretrække den Eine for den Anden. Naar en saadan Bestyldning kommer, da — gjentager jeg — er det i Alles Interesse at det kan blive offentlig undersøgt og klarat.

H. Holm: Jeg kan forsikre den høitærede forhenværende Krigsminister om, at, naar der endelig foreligger Dom i Sagen, saa skal det nok vise sig, at det, jeg har fremført, bliver konstateret at være rigtigt. Det skulde dog være besynderligt, om Vidnerne skulde tale Usandhed.

Da ingen Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet, og Forespørgslen var saaledes endt.

Formanden (Berg): Dagsordenen er hermed udtømt.